

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 stycznia 2023 r.

Pozycja 16

POSTANOWIENIE

z dnia 1 grudnia 2022 r.

Sygn. akt Ts 9/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bogdan Świączkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.P. o zbadanie zgodności:

art. 394² § 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805) w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 142 lit. b ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469) „w zakresie, w jakim uniemożliwia zaskarżenie postanowienia o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia będącego następstwem negatywnego rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu, a wydanego (rozpoznanego) po raz pierwszy przez sąd drugiej instancji”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1 oraz w związku z art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 4 stycznia 2022 r. (data nadania) J.P. (dalej: skarżący) – reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru – wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy w L. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalił apelację skarżącego złożoną od wyroku Sądu Rejonowego w L. VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]) w przedmiocie przywrócenia do pracy.

W związku z powyższym skarżący wniósł skargę kasacyjną, którą Sąd Najwyższy zarządzeniem z 28 maja 2021 r. (sygn. [...]) zwrócił wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu celem weryfikacji dochowania przez skarżącego terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w L. z 17 czerwca 2021 r. (sygn. akt [...]) w punkcie pierwszym odrzucono jako spóźniony wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyro-

ku z 16 listopada 2020 r., a w punkcie drugim odrzucono skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Następnie Sąd Okręgowy w L. postanowieniem z 10 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]) w punkcie pierwszym oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a w punkcie drugim odrzucił ten wniosek jako spóźniony. Na to rozstrzygnięcie skarżący złożył zażalenie, które Sąd Okręgowy w L. postanowieniem z 24 września 2021 r. (sygn. akt jw.) odrzucił jako niedopuszczalne. Orzeczenie to, doręczone pełnomocnikowi skarżącego 4 października 2021 r., wskazane zostało jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

2. Zarządzeniem Prezesa TK z 15 marca 2022 r. skarżący, na podstawie art. 130 k.p.c. w związku z art. 36 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); 2) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej, w której doręczone zostało to orzeczenie lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki albo wydruku z portalu informacyjnego sądu) wraz z czterema kopiami; 3) podanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami); 4) doręczenie kompletnego odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem zażalenia z 14 września 2021 r. (wraz z czterema kopiami). Pismem z 5 kwietnia 2022 r. (data nadania) skarżący ustosunkował się do powyższego wezwania.

3. Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 lipca 2022 r. (doręczonym 13 lipca 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (z czterema kopiami): a) wyroków: Sądu Rejonowego w L. z 4 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]) i Sądu Okręgowego w L. z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]) wraz z uzasadnieniem, b) zarządzenia Sądu Najwyższego z 28 maja 2021 r. (sygn. [...]). Pismem z 19 lipca 2022 r. (data nadania) skarżący usunął wskazany brak.

4. Zdaniem skarżącego zaskarżony przepis narusza prawo do odpowiednio ukształtowanej procedury sądowej, zgodnej z wymogami sprawiedliwości, albowiem wyłącza możliwość zaskarżenia w drodze zażalenia postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego sądu. Wobec tego w ocenie skarżącego przedłożona skarga konstytucyjna odnosi się do pominięcia prawodawczego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

a) została sporządzona przez pełnomocnika, który przedłożył pełnomocnictwo szczególne do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK);

b) skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, gdyż od orzeczenia Sądu Okręgowego w L. z 10 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]) złożył on zażalenie, które Sąd Okręgowy postanowieniem 24 września 2021 r. (sygn. akt [...]) odrzucił jako niedopuszczalne. Orzeczenie to zostało wskazane jako ostateczne i nie przysługuje od niego żaden zwyczajny środek zaskarżenia;

c) dochowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi, zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż powyższe orzeczenie wraz z uzasadnieniem zostało doręczone skarżącemu 4 października 2021 r., natomiast skargę nadano do Trybunału 4 stycznia 2022 r.

d) określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK);

e) wskazano, które konstytucyjne wolności i prawa oraz w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK); przedstawił także uzasadnienie sformułowanych w skardze zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, zaś sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.